

Przyjaźń i współpraca

PRAGA (PAP)

Na zaproszenie członka Prezydium KC & PCz przewodniczącego rządu CSRS, Lubomira Sztrougala przybył wczoraj do Czechosłowacji z wizytą przyjaźni członek Biura Politycznego KC PZPR prezes Kady Ministrów PRL — Piotr Jaroszewicz z małżonką.

Premierowi Jaroszewiczowi towarzyszą: sekretarz KC PZPR — Stanisław Kowalczyk, Wiceprezes Rady Ministrów — Kazimierz Olaszewski, wiceprzewodniczący Komisji Planowa flia przy Badzie Ministrów — Jan Chyliński, kierownik Ministerstwa Spraw Zagranicznych Wicemin., — Józef Csyrek, kierownik Ministerstwa Handlu Zagranicznego, wicemin. Marian Dmochowski, rzecznik prasowy rządu, wicemin. — Włodzimierz Janiurek oraz

grupa doradców, i ekspertów, jak również ambasador PRL w Czechosłowacji — Lucjan Motyka.

Na lotnisku praskim, udekorowanym odświętnie flagami obu krajów i transparentami, premiera Piotra Jaroszewicza i jego małżonkę oraz towarzyszące mu osoby serdecznie powitali przewodniczący rządu CSRS — Lubomir Sztrougal z małżonką oraz sekretarze KC KPCz Miroslav Hruszkovicz i Vcler Fiv Svoboda, wicepremier rządu CSRS — Vaclav Hula, minister spraw zagranicznych — Bobuslav Chnioupek, minister handlu zagranicznego — Andrej Barczak oraz ministrowie szeregu resortów rządu federalnego CSRS.

(Dokończenie na str. 2)

Piotr Jaroszewicz i Lubomir Sztrougal przed frontem kompanii honorowej na lotnisku w Pradze.

2 narady w Urzędzie Rady Ministrów

Sprawy krajowe

* WARSZAWA (PAP)

Przedwczoraj w Urzędzie Rady Ministrów odbyła się pod przewodnictwem premiera Piotra Jaroszewicza kolejna narada z udziałem ministrów — szefów resortów gospodarczych, kierowników urzędów centralnych, przewodniczących prezydium wojewódzkich rad narodowych i prezesów organizacji spółdzielczych, poświęcona wybranym problemom planu na 1973 r. Na naradzie omówiono drugi — obok zagadnień produkcji rynku — kluczowy problem przyszłorocznego Planu, mianowicie — inwestycje.

Sprawy te przedstawił przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, wicepremier Mieczysław Jagielski. Szacuje się, że nakłady inwestycyjne w bieżącym roku będą wyższe o 40,7 mld złotych w stosunku do poziomu z roku ubiegłego tzn. o 16,6 proc. Oznacza to że poziom inwestycji przewyższy założenia NPG o ok. 6 proc.

Zakłada się, że możliwa do przyjęcia skala przyrostu nakładów inwestycyjnych w 1973 r nie powinna przekroczyć 34,3 mld złotych. W porównaniu z rokiem bieżącym oznaczałoby to wzrost o 12 proc.

Po dyskusji zabrał głos premier P. Jaroszewicz. Podkreślił on, że narada była niezbędna dla określenia prawidłowego kierunku prac nad projek-

tem planu inwestycyjnego w 1973 r. Inwestycje bowiem będą w roku przyszłym najtrudniejszym elementem planu. Bezpośrednio po naradzie odbyło się posiedzenie Rady Ministrów, na którym omówiono wiele spraw bieżących,

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

ORGAN KW PZPR W KOSZALINIE

ROK XX

Czwartek, 17 sierpnia 1972 r. Nr 230 (6351)

Bandera na siódmej morskiej pływającej uczelni

SZCZECIN (PAP)

W Stoczni Szczecińskiej im. A. Warskiego podniesiono wczoraj banderę na motorowcu „Profesor Uchow”. Jest to siódma z kolei jednostka z serii statków tzw. szkolno-towarowych, zbudowana na zamówienie ZSRR. Motorowiec o nośności 6 tys DWT przeznaczony jest do szkolenia słuchaczy szkół wszystkich specjalności. Dysponuje 240 miejscami dla załogi, uczniów i wykładowców, salami wykładowymi, laboratoriami i biblioteką.

Podobnie jak i na poprzednich jednostkach z tej serii zainstalowano na nim podwojne urządzenia radionawigacyjne: do celów eksploatacyjnych i szkoleniowych. Na statku są też dwie kabiny nawigacyjne i radiowe oraz dwie siłownice główne.

Stocznia Szczecińska zbuduje jeszcze dwie podobne jednostki dla Związku Radzieckiego, a następnie dwie dla wyższych szkół morskich w Szczecinie i Gdyni.

Dzień przymusowej przerwy i... mobilizacji

(INF. WL.)

Pogody nie wolno chwalić za wcześnie. To znane porzekadło ludowe potwierdziło się wczoraj. Po pogodnym i upalnym wtorku, już w nocy na środę nastąpiło zachmurzenie, a rano nad powiatami północnymi województwa przeszły gwałtowne i ulewne burze. Pogoda nie uległa większej poprawie w ciągu dnia. W rezultacie żniwiarze zostali zmuszeni do przerywania prac, zwłaszcza przy koszeniu i zwózce zboża oraz słomy po kombajnach. Miejmy nadzieję, że ta przymusowa przerwa nie potrwa długo, bo od zakończenia zmn dzieli nas jeszcze kilkanaście dni.

Dzień przestoju maszyn żniwnych został wykorzystany do intensyfikacji innych, również pilnych prac: podorywek ściernisk i siewu rzepaku. W tych pracach późniejszych koszańskie rolnictwo ma bardzo duże zaległości, a szczególnie gospodarstwa chłopskie. Rolnicy w zasadzie dopiero rozpoczęli siew rzepaku, którego nasiona powinny znaleźć się w glebie w terminie do 25 sierpnia. Gro madzka służba rolna musi obecnie zwrócić baczniejszą uwagę na przebieg tych prac polowych, decydujących o zbiorach w roku przyszłym.

Przerwa w pracach żniwnych nie objęła ekip pogotowia technicznego przedsiębiorstw mechanizacji, wojska, załóg składnic maszyn rolniczych. Dzień postoju sprzętu wykorzystano na usunięcie zgłoszonych ostatnio awarii i na przegląd stanu technicznego maszyn. M.

ŻNIWA
Liczyć!
każdy dzień
K A Ż I > A I
GODZINA!

in. usuwały awarie przy kombajnach ekipy pomorskie z Bobolic, Czaplinka, Słupska. W koszańskiej „Agromie” poinformowano nas, że aktualnie nie ma już problemu z wymianą części w kombajnach typu bizon. Aktywnie działa serwis techniczny fabryki z Płocka, a w jego składzie są również specjaliści od naprawy silników bizonowskich z Andrychowa; w ostatnich dniach nasze województwo otrzymało 10 nowych bizonów, które zostały skierowane do rejonów opozw sprężenie pól. W najbliższych dniach jeszcze 6 bizonów. Obecnie więcej kłopotów sprawiają wi stule, chociaż wahadłowe dostawy części ze składnicy w

(Dokończenie na str. 2)

ŻAŁOBA W NRD

BERLIN (PAP)

Wczoraj wszystkie dzienniki NRD ukazały się w żałobnej szacie. Większość miejsca na pierwszych stronach zajęły relacje i zdjęcia z miejsca poniedziałkowej katastrofy czarterowego samolotu „Interflu” — „il-62”. Gazety zamieszczają komunikat o działalności komisji badającej przyczyny tej tragicznej katastrofy, w której zginęło 156 osób. Przytoczono także treść telegramów kondolencyjnych z licznych krajów.

Wrak samolotu „Interflu” „il-62”, który rozbił się 14 tom. w pobliżu lotniska Berlin — Schoenefeld (NRD). W katastrofie zginęło 148 pasażerów i 8 osób załogi.

Caf r - Pi — telefo

TB^BCiWAgOXNVM

W SKRÓCIE
SEJSJA

MOSKWA
Rozpoczęła się tu 3 sesja miedzyrządowej komisji radziecko-duńskiej, zajmującej się problemami współpracy gospodarczej i naukowo-technicznej.

KRONIKA DYPLOMATYCZNA

HAWANA.
Ministerstwo spraw zagranicznych Kuby poinformowało, że Kuba i Mauretania postanowiły nawiązać stosunki dyplomatyczne na szczeblu ambasad.

OBSTRADY

KAIR
Trwają tu obrady Egipskiej Rady Ludowej (parlamentu). Omawiany jest m. in. projekt ustawy w sprawie umocnienia jednolitości narodowej.

Izraelskie prowokacje

KAIR (PAP)

Jak poinformował egipski rzecznik wojskowy, wczoraj przed południem dwa samoloty izraelskie nadleciały na Piskiej wysokości w pobliżu Pozycji egipskich niedaleko ort-Fuad. Egipska obrona powietrzna zmusiła je do odwrótu.

WARSZAWA (PAP)

PIHM przewiduje na dziś w części południowo-wschodniej kraju zachmurzenie niewielkie i umiarkowane, z możliwością lokalnych opadów. Na pozostałym obszarze kraju zachmurzenie umiarkowane, opady duże: w wielu miejscach silne deszcze i burze. Od północnego zachodu postępujące ochłodzenie. Temperatura w Warszawie od 10 do 15, na zachodzie i wybrzeżu od 30 st. na południu-wschodzie. Wiatry silnie umiarkowane, w czasie burz w kierunku południowym.

Trwają barbarzyńskie bombardowania DRW

i wyzwolonych terytoriów Wietnamu Południowego

Walki wokół Sajgonu i Hue

HANOI (PAP)

Lotnictwo USA przeprowadziło wczoraj kolejny nalot na Flanoi.

Agencja Reutersa donosi, że w środę nad terytorium DRW zestrzelono trzy samoloty amerykańskie. Dwa zostały zestrzelone w pobliżu Hanoi, jeden w prowincji Ha Tay, na zachód od stolicy DRW. Lotnictwo amerykańskie straciło nad DRW już 3.825 samolotów.

PARYŻ (PAP)

Wczorajsze doniesienia agencji zachodnich o Wietnamie Południowego informują o zwycięstwach w walkach i zmasowanych bombardowaniach przeprowadzanych przez lotnictwo amerykańskie.

Właśnie w strefie sajgońskiej notuje się też największe nasilenie walk lądowych między oddziałami Ludowej Armii Wyzwolenczej a jednostkami reżimu południowowietnamskiego. W miniony wtorek doszło m. in. do starć na terenie prowincji Dinh Tuong w rejonie położonym 70 km od Sajgonu. Jednocześnie patrioci podjęli nowe ataki na oddziały reżimowe w pobliżu miasta Quang Tri. Operacje te, podobnie jak w poprzednich dniach, nastąpiły po silnym ostrzale 130 mm pociskami z dział dalekiego zasięgu. Ponadto w zasięgu działań bojowników pozostawało inne wielkie miasto południowowietnamskie, Hue. W jego pobliżu doszło do starć, podczas których zginęło lub odniosło rany 19 żołnierzy sajgońskich.

lokowania NRD — HBF

Hi dobrej drodze

BERLIN (PAP)

Wczoraj w stolicy NRD rozpoczęły się oficjalne rokowania przedstawicieli obu państw niemieckich w sprawie zawarcia ogólnego układu regulującego stosunki między tymi państwami.

Dotychczasowe rozmowy na ten temat, wszczęte dwa miesiące temu, miały tylko charakter wymiany poglądów. Obecnie weszły one w fazę konkretnych rokowań, dla których główni negocjatorzy z zachodniego stanu: Michael Kohl (NRD) i Egon Bahr (NRF) o-

trzymał: specjalne pełnomocnictwa rządów. Jak wiadomo, obaj negocjatorzy spotykają się regularnie co pewien czas na przemian w stolicy NRD — Berlinie i WBF — Bonn. Właśnie teraz jest m. in. o takim układzie ustalony przez NRD.

Doradca Nixona w Sajgonie

LONDYN (PAP)

Wczoraj doradca prezydenta USA do spraw bezpieczeństwa dr Henry Kissinger przybył do Sajgonu, gdzie zamierza przeprowadzić rozmowy z latorożkowym nrezydentem południowowietnamskim Nguyen Van Thieu.

Troaleczny bilans

PARYŻ

Od piątkowego popołudnia do północy z wtorku na środę na drogach francuskich, według wstępnych obliczeń, poniosło śmierć 220 osób, zaś 2.404 osoby zostały ranne, w tym 816 ciężko.

Budowniczo z OTK

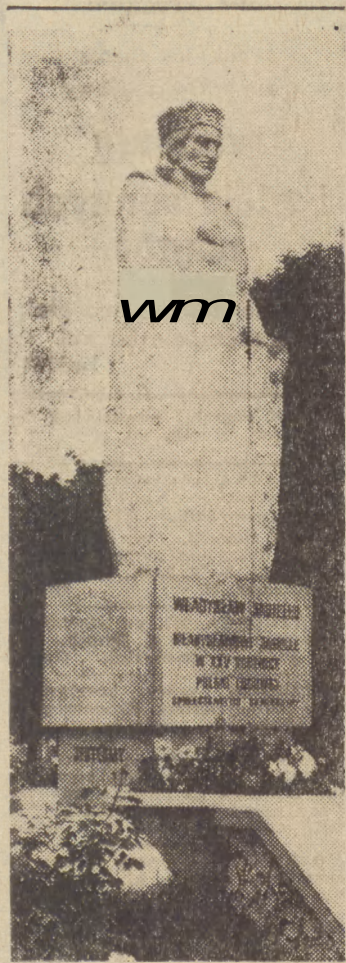
Na drogach i torach kolejowych, obiektach przemysłowych i rolniczych, żniwnym froncie — w wielu rejonach województwa, a także na Śląsku, przy ważnych dla gospodarki narodowej inwestycjach pracują żołnierze Koszalińskiego Pułku Obrony Terytorialnej Kraju im. por. Henryka Drożdżarza.

WYRUSZAJĄC w teren, znałem opinie o ich wspaniałej robocie. — Wierzę — mówił płk. dypl. Marian Siowiński — że jak nasi chłopcy wrócą ze Śląska, gdzie m. in. budują Fabrykę Samochodów Małolitrażowych, z pewnością nadchodzą do nas pisma pochwalne.

I chyba nie ma w tym przesady, uzasadnione są nadzieje dowódców. Odwiedzając plac budowy pododdziałów koszańskiego pułku, zewsząd słyszało się najwyższe wyrazy uznania dla ich prac, wysiłku, zdyscyplinowania. Co tu dużo mówić, kończono na budowach — to jest

ŻOŁNIERSKA DOBRA ROBOTĄ

Słońce przygrzewało tego przedpołudnia mocno. Jednak pracujący tu pododdział nie zwalniał wcale tempa. Toczyła się cicha i nieoficjalna rywalizacja między nimi a cywilami. Gdy żołnierze OTK zaczęli tu w kwietniu pracować, niewiele jeszcze potrafili. Szybko przyuczyli się do zawodu. Zaczęli od orostych robót — wykopów. Potem zabrali się do murów i ciesielki. Z początku szło im niezgrabnie, ale szybko chwytały fachowe tajniki. Dziś już nie ustępują pracującym obok „cywilom” z Koszalińskiego Przedsiębiorstwa Budowlanego, z którymi razem stawiają pralnie, też nie byle jaką, bo podobno największą z budowanych obecnie w kraju. Nareszcie skończyła się kłopoty z praniem odzieży roboczej, bo świadczyć będzie usługi wszystkim zakładowi województwa a także części z woj. szczecińskiego. Bez żołnierskiej pomocy budowa nie byłaby tak zaawansowana — w tej chwili ma nawet pewne wyprzedzenie harmonogramu pracy.

Na zdjęciu: pomnik Władysława Jagiełły w Skwierzyń (woj. zielonogórskie).

CAF — Zagodziński

Posel przyjmuję

W piątek, 18 sierpnia br. od godz. 12 w siedzibie Wojewódzkiego Zespołu Poselskiego w Koszalinie (gmach Prez. WRN, pokój 282, II p.) skargi i wnioski ludności przyjmować będzie poseł na Sejm PRL.

Co o tym sami twórcy dobrej roboty? Chwała cywilną komendę i organizację robót. Od niedawna wprowadzono tu nowy system pracy, zostają teraz każdego dnia pół godziny dłużej, za to mają co drugą sobotę wolną. Znakomicie się składa — komentuje dowódca drużyny, kapral Andrzej Lewandowski — mamy dzień więcej do pomocy w żniwach.

Podobne zdanie pada na pobliskim placu budowy — przy ul. Dzierżyńskiego, gdzie powstaje baza sprzętu KPB. Ten dodatkowy dzień przeznaczają na pomoc w żniwach rodzicom swoim i kolegów, tych którzy pojechali na budowy na Śląsk. Pamiętają też o okolicznych kombatanach, zbawidowcach.

Majster Julian Hałasa ma same słowa pochwały. Pracują nie oszczędzając się. Chętnie by połowę z nich zatrzymał w przedsiębiorstwie. Ale oni chcą wrócić w swoje rodzinne strony. Ze znalezieniem pracy nie będą mieli trudności. Przyjadą ze świadectwem wykwalifikowanego robotnika. Z nimi nie ma kłopotu, nie trzeba pilnować, przypominać, nadzorować. A w ogóle, to niektórzy znają się chyba lepiej ode mnie na pewnych robotach — mówi majster. — Szeregowy Ryszard Szepuńko ze Złotego niejednemu ti roboty nauczył. Wartość robót żołnierzy z OTK oblicza na 300 tys. zł. Bez nich nie można było marzyć o uruchomieniu w sierpniu bazy — brak rąk do pracy — a oni Wzięli się za wszystko. Położyli kanalizację, wykonali studzienki, zrobili nawielację, kończą utwardzanie placu.

A W NIEDZIELE

mogliby pójść na przepustkę. Nie wszyscy z tego korzystają. Postanowili pracować przy sprzącie zbóż. Kilkuosobowe ekipy wyruszają w każdą sobotę i święto na wieś.

Jedziemy do Starych Bielich, o których major Ludwik Kmuk mówi że to zbawidowska wieś, tak licznie osiedlili się tu kombatanzi II wojny. Dobrze tu wspominają pododdział Władysława Szumińskiego, który kosił zboże na chłopskich polach. Żniwa ciężkie, zboże legło, trzeba z kosami iść. Fedorowiczowa właśnie wraca z rannych zakupów:

— Tylko nas dwoje, starych. Nie dalibyśmy rady zebrać z tych ośmiu hektarów. Pogoda niepewna. Gdyby mogli jeszcze raz przyjechać, choćby na dwie godzinki i postawić snopki, to by była dla nas duża wyręka.

Nie tylko im przychodzi z pomocą wojsko. Lista jest długa, na pierwszym miejscu kombatanzi, z którymi pułk jest w stałym kontakcie. Pierwsze z brzegu nazwiska: Władysław Kazanowski i Józef Harasimowicz obaj z Wyszewa, uczestnicy walk o Kołobrzeg, Alfons Reut ze Swierczyny, który walczył na Wale Pomorskim. W obiadowej przerwie wspominki — lekcja życia i historii. Szkoła, że nie starczyło już czasu na dłuższą rozmowę z Adamem Pieńkowskim ze Starych Bielich. Jemu pomoc żniwna niepotrzebna, ma dorosłe dzieci. Rozmowa z nim byłaby szczególnie ciekawa. Walczył i kontaktował się z por. Henrykiem Drożdżarzem, którego imię nosi koszański pułk. Wiedzą wprawdzie, że Drożdżarz był zastępcą dowódcy w pułku ułanów. Czytali też, że „Jak się później okazało, pułk w Wielbokach wszedł głębokim klinem w nieprzyjacielskie pozycje. Wobec przewagi liczebnej wroga zorganizował obronę, czekając na dalsze rozkazy ze sztabu, brygady. W dniu 13 lutego Niemcy przystąpili do działań zaczepnych i usiłowali okrążyć pułk. Por. Drożdżarz otrzymał zadanie obrony sztabu pułku. Natychmiast zorganizował z pisarzy, goń-

ców i luzaków grupę, którą do wodził, wykazując wiele odwagi. W czasie tych działań został śmiertelnie ranny”.

Adam Pieńkowski opowiedziałby im

WŁASNĄ LEKCJĘ HISTORII

W czterdziestym czwartym, był chyba w ich wieku. W Summach odkomenderowali go do X szwadronu kawalerii. Pułk Drożdżarza był również jego pułkiem, lecz spotkał się z nim dopiero na Wale Pomorskim. Właśnie w Wielbokach. Przyszli tam pod wieczór. W nocy było bardzo spokojnie.

W tym momencie Pieńkowski wyjąłby zapewne z szuflady zdjęcia, które zrobił po wojnie, gdy odwiedził miejsca dawnych walk. O tu, wskazując na piętrowy budynek objaśniałby — tutaj mieścił się sztab. Opowiedziałby też jak zrywała się łączność, jak noc po nocy brnął w ciemnościach naprawiali zerwane linie. O czwartej rano obudził strzały. To atakowali Niemcy. Na miejscu nikogo kto by miał doświadczenia z pierwszej linii walki. Łączność, radziści, luzacy. W tej chwili niepewności wkroczył Drożdżarz zorganizował obronę, błyskawicznie posypał się komendy. Pieńkowski miał stanowisko obok sztabu. Żeby się tylko karabin nie zaciął. Niemcy coraz bliżej, Wyrażnie słyszał ich słowa.

Wystrzelał prawie 70 nabo-

EWĄ ŚWIETLIK

Częste kontrole przeprowadzane przez funkcjonariuszy MO są jednym z czynników zapewniających bezpieczeństwo na jezdni.

CAF — Walczak

Wiecej, cła w uzasadnionych rozmiarach

Wiele zjawisk i przykładów potwierdza, że w tym roku udaje się nam skutecznie przełamywać tradycyjne już słabości w procesie inwestycyjnym. Po 7 miesięcznych rozmiarach plan w tym zakresie został zrealizowany w ok. 54 proc. (dla porównania — w ub. roku zaledwie w 48 proc.). Wszystko wskazuje na to, że na koniec roku zadania inwestycyjne zostaną przekroczone o 6 proc., co oznacza, że osiągnięto blisko 17-procentowy wzrost nakładów w stosunku do 1971 r.

POWSTAJE pytanie, czy nie narusza to podstawowych proporcji planu? Odpowiedź przyniosła wtorkowa narada w Urzędzie Rady Ministrów poświęcona próbie matryce inwestycyjnej w aspekcie 1973 r. Otóż proporcje nie zostaną naruszone, a to dlatego, że ponadplanowe rozmiary inwestowania następują w warunkach przekroczenia planu produkcji przemysłowej i rolnej — jak się szacuje w skali roku o około 50 mld zł. Oznacza to, że wypracowany dochód narodowy do podziału będzie znacznie wyższy niż zakładaliśmy.

Można więc bez ryzyka zgodzić się z przyspieszeniem tempa inwestowania, a mówiąc inaczej — zgodzić się na rozwiązanie przyspieszające rozwój gospodarki, wzmocnienie bazy wytwórczej, przy czym należy od razu zaznaczyć —

jów. O zmierzchu podchodzą znowu. Wydawało się, że to Niemcy. Na szczęście polska piechota z odsieczą. — Ale gorąco mi się zrobiło — wspominałby Pieńkowski. — Już nie miałem siły rozpinąć płaszcza, jednym szarpnięciem rozzerwałem wszystkie guziki.

My tymczasem jedziemy do POHZ w Dobrem. I tu czekają nas entuzjastyczne słowa o żołnierzach z OTK. Kierownik budowy, Rajmund Jasiulek mówi, że nie zamieniłby ich na innych. — Chciałby zatrzymać ich na stałe, gdy skończą służbę. Leszkowi Sobierajowi już to proponował. Dobry fachowiec, wszystko potrafi. Kolegom pomaga, przyucza do zawodu, wiele się przy nim nauczyli.

— Żeby nie wojsko, to nie wiem jakbyśmy z planem wyglądali — ciągnie kierownik. — Proszę, jakie piękne zbiorniki zrobili, wieżyczki jak w czołgu. Dokładnie, porządnie. Ta robota warta 200 tys. złotych. Dzięki temu zakończymy budowę obory w październiku, przed terminem. Jestem zadowolony, a oni chyba też. Nauczyli się zbrojenia, betonowania, układania posadzek, ciesielki, murowania. Teraz poznają co to tynkowanie. Dobry pracownicy. Zgodni, zdyscyplinowani, pogodni. Szkoda, że tylko dwa miesiące zostaną. Jeśli wszyscy tacy są, to jedynie z wojskiem chciałbym pracować.

W Dobrem, Koszalinie, Czarne — gdzie by nie pojechać, nie skąpią pochwał żołnierzom OTK. Znakomicie wypadają w szkole życia, kolektywnej pracy.

19 GSIEKI 72

„Za wykroczenie przeciwko...”

(INF. WŁ.)

Posiadacze i użytkownicy samochodów, zaparkowanych w Koszalinie przy placu Bojowników PPR i przed „Delikatami” zastali wezór za wyścieraczkami mandatami.

— Panie, do cholery, przecież jest znak postoju...

— Co to właściwie jest, może mi pan wytłumaczyć...

— Aha, to o to chodzi, przydałoby się u nas, na Śląsku.

— Wiecie co, panowie, to by trzeba było wysłać do fabryk.

Zaskoczenie było powszechne, reakcje różne. Od zdenerwowania po rzeczową rozmowę z „karajacymi”. Byli nimi uczestnicy pleneru ANDRZEJ PIERZG ALSKI i JERZY TREJNISKI, którzy przygotowali fotokopie milicyjnych mandatów, a rubrykę „Za wykroczenie przeciwko...” uzupełnili tekstem „Naturalnemu środowisku człowieka”. Sens ich akcji zasadzał się na sformułowaniu: „Silnik samochodowy podczas kilkusetkilometrowej

podróży zużywa tyle tleń, ile wystarczyłoby dla jednego człowieka na cały rok”.

I jeszcze jedna reakcja:

— To co, mam sprzedać samochód, kupić rower?

Akcja udała się. Jej inicjatorem, w ten właśnie sposób wyrażając naczelne hasło X Pleneru „Nauka i sztuka w procesie ochrony strefy widzenia człowieka wywołała chwilowe choćby tylko poruszenie, skłonili kierowców do refleksji nad skutkami niekontrolowanego rozwoju motoryzacji. Cenimy dobry pomysł, przy okazji dziękujemy milicji za pomoc w przygotowaniu akcji „Mandatowanie”.

W Osiekach tymczasem trwa już ickyłady, dyskusje (bardzo ciekawa po wykładzie Jerzego Ludwińskiego „Pamiętnik przy szłości sztuki”), uczestnicy realizują swoje pomysły. Na naszym zdjęciu robi to właśnie Andrzej Pawłowski, (m)

Fot. Jerzy Łaryonowicz

Ostatnia impreza „Harcerskiego Lata”

Kołobrzeskie spotkanie najlepszych

Dziś, w Harcerskim Ośrodku Morskim „Fort” w Kołobrzegu rozpoczyna się III Chórągwan Złot Funkcyjnych NAL. Biorą w nim udział zastępowi pracujących wakacyjnych zastępów harcerskiej Nieobozowej Akcji Letniej.

Złot trwać będzie do 21 bm. W ciągu pięciu złotych dni jego uczestnicy wymienią doświadczenia, zwiedzą port, miasto, oraz niektóre kołobrzeskie zakłady pracy. Czekają ich rów-

nież wiele atrakcji, jak: wycieczki statkiem, imprezy w amfiteatrze i in.

W przyszłą sobotę odwiedzą w złotowym miasteczku powieździ członkowie Prezydium Wojewódzkiej Rady Przyjaciół Harcerstwa w Koszalinie. W tym samym dniu uczestnicy złotu spotkają się z załogami jachtów płynących na olimpiadę do Monachium.

(wiew)

powieździ trudności wykonawczych. Jednakże stworzone nowe warunki realizacji zadań inwestycyjnych, szeroka batalia o wzmocnienie bazy materiałowej i wykonawczej, a z drugiej strony — przyjęcie na 1973 r. wyższych zadań produkcyjnych, rynkowych i technicznych, stwarzają pełną realność przyszłorocznych zwiększonych planów inwestycyjnych, bez naruszenia generalnych proporcji ekonomicznych. Oczywiście muszą to być plany powiększone w rozsądnych rozmiarach.

iiwMe B73 roku

I tu dochodzimy do sedna sprawy. Z wielu resortów i pionów gospodarczych nadchodzą bowiem sygnały o bardzo wygórowanych „żądaniach” inwestycyjnych, które po wstępnym zbilansowaniu w skali kraju składają się na wielkość nie do przyjęcia. Dlatego też już w obecnej początkowej fazie prac nad planem inwestycyjnym trzeba było dokonać ustalenia poziomu nakładów inwestycyjnych w poszczególnych resortach, zgod-

nie z możliwościami kraju i obowiązującymi relacjami ekonomicznymi. Sprawa ta była jednym z głównych celów narady w URM. Zgodzono się na poziom nakładów wyższy od założeń 5-latk, ale powiększony w rozsądnych granicach, tak by były one realne i społecznie słuszne. Sumując — należy spodziewać się, że i w inwestycjach, podobnie jak w produkcji przez myśl, w tym urodzeniu na rzecz rynku, przyszły projekt planu na 1973 r., założony zadania świadczyć, iż tempo rozwoju wytwórczości i tempo rozbudowy gospodarki będzie nadal przyspieszane i to w stopniu przewyższającym pierwotne założenia. Jest to zjawisko wysoce pocieszające. Aby jednak urzeczywistnić te założenia, trzeba będzie w przypadku programów inwestycyjnych sięgnąć po wiele jeszcze istniejących rezerw, zwiększyć wysiłki na rzecz skracania cyklu budowy, szybciej osiągać docelową moc produkcyjną, skuteczniej usprawniać cały proces wykonawstwa i dostaw sprzętu. Są to zadania i dla inwestorów i dla wykonawców. Każdy resort i każda rada narodowa ma tu wiele do powiedzenia.

(AR)

Czy będzie lokal dla „szkoły życia”?

W czerwcu donosiliśmy o inicjatywie Zarządu Okręgu TPD w Koszalinie. Chodziło o utworzenie w naszym mieście szkoły dla dzieci głębiej upośledzonych, umownie zwanej „szkołą życia”. Szkoły ogromnie potrzebnej w województwie pozbawionym dotąd takiej placówki.

INICJATYWA została gorąco poparta przez kuratorium, zyskała aprobatę władz miejskich, no a orzede wszystkim rodziców dzieci. 22 czerwca odbyło się organizacyjne zebranie **Koła Pomocy Dzieciom Specjalnej Troski**, Koło działa przy Zarządzie Miejskim i Powiatowym TPD, a w jego skład weszli rodzice przyszłych wychowanków szkoły. Na zebraniu pojawili się także ojcowie i matki spoza Koszalina, wiele osób, które bliska jest sprawa poronów i rewalidacji społecznej dzieci dotkniętych upośledzeniem. Sporo było głosów nie dowierzania: „Naprawdę pomyślanie wreszcie i o naszych dzieciach?” „Rzeczywiście może powstać szkoła, nasze córki i synowie zaczęły się uczyć, kontaktować z rówieśnikami?” „Przestajemy być sami z naszym nieszczęściem?”.

Tak, wszystko to prawda.

Jak już informowaliśmy, kuratorium zapewni środki, etaty i kwalifikowanych nauczycieli. Ale w ciągu najbliższych lat nie wzniesie się budynku, „szkoły życia”, chociaż konieczne musi się takowy znaleźć w następnym planie inwestycyjnym. Tymczasem chodzi o to, by nie zaprzepaścić inicjatywy. Są realne szanse objęcia specjalną opieką — na razie dzieci z Koszalina — już od nadchodzącego roku szkolnego. Potrzebny jest jednak lokal, w którym do czasu wybudowania nowego obiektu, byłyby warunki do prowadzenia zajęć z wychowankami.

Przedstawiciele obu zarządów TPD oraz Koła Pomocy Dzieciom Specjalnej Troski złożyli wizytę zastępcy przewodniczącego Prez. MRN. Wspólnie zastanawiano się nad możliwościami zlokalizowania nowej placówki. Obejrzano kilka proponowanych do wykupu domków jednorodzinnych (pierwotnie proponowano takie rozwiązanie). Okazało się, że koszty remontu i adaptacji byłyby zbyt wysokie.

Wreszcie wybór padł na budynek byłej szkoły czteroklasowej w Dzierżęcinie w pow. koszalińskim (od września nie będzie się już tam odbywać nauka). Za tym projektem przemawia dobry stan budynku, jego położenie w ogrodzie niewielka odległość od miasta, dobra komunikacja (kursują autobusy MPK). Po kolejnym zebraniu Koła w lipcu, rodzice obejrzą budynek w Dzierżęcinie, chętnie zgodzili się dowozić tam dzieci.

Załatwiona sprawa? Nie, bo obiekt należy do **Inspektoratu Oświaty Prez. PRN**. Gospodarczy — na razie w toku wstęp

nych nieoficjalnych jeszcze rozmów — nie wyrazili zgody na przekazanie budynku. Podczas telefonicznej rozmowy z reporterem inspektor szkolny M. Grodzicka oświadczyła: „Nie stać nas na taki gest wobec miasta. Zaplanowaliśmy w Dzierżęcinie mieszkanie dla nauczycieli emerytów. Jest reszta odoowiednia uchwała Prez. PRN”.

Trudno kwestionować potrzeby mieszkaniowe emerytowanych nauczycieli. Ale czy konieczne musi być mowa o geście i stosowanie podziału na dzieci „nasze” i „cudze”. Powiatowe władze oświatowe wiedzą dobrze, że i na wsi mieszkają dzieci upośledzone. Szkoła ma powstać także z myślą o nich. Na razie konieczny jest pierwszy krok. Trzeba powołać nową placówkę. Potem będzie można pomyśleć o ewentualnym odbudowaniu pawilonu na internat, zwiększeniu liczby wychowanków. Możliwe są chyba odpowiednie uzgodnienia między inspektoratem miejskim i powiatowym. Mimo trudnej sytuacji mieszkaniowej na wsi, łatwiej chyba o znalezienie w innej miejscowości mieszkań dla nauczycieli, niż o odpowiedni budynek dla „szkoły życia”.

Przy końcu miesiąca mają odbyć się oficjalne pertraktacje w sprawie Dzierżęcina. Wy pada wyrazić nadzieję, że dojdzie do porozumienia. Chciałabym napisać „do porozumienia stron”, ale przecież tam, gdzie chodzi o interes dzieci, w do datku dzieci dotkniętych przez los, nie może być stron, tylko wspólny front rzeczników — tak ważnej społecznie — sprawy. Więc chyba zwycięży dobra wola, społeczny interes i na tytułowe pytanie będzie można wkrótce odpowiedzieć twierdząco

B. SREDZIŃSKA

Supernowoczesny, 170-metrowej wysokości hotel „Kio Plaža” w centrum Tokio.

CAF — PANA PHOTO

W KOŁOBRZEGU

Powstanie IM Techaika

(Inf. wł.)

Koło brzeskie środowisko techniczne liczy już ponad 400 inżynierów i techników, zrzeszonych w różnych branżowych stowarzyszeniach naukowo-technicznych. Rozwijające się budownictwo, gospodarka morska, uzdrowisko i przemysł elektroniczny będą magnesem dla jeszcze większej rzeszy specjalistów z różnych dziedzin gospodarki.

DZIAŁAJĄCA W Kołobrzegu ma być one różne dziedziny. Od brzegu komisja koordynacji kół branżowych stowarzyszeń naukowo-technicznych NOT wystąpiła z inicjatywą urządzenia w podziemiach zabytkowego ratusza Klubu Technika. Swoją propozycję środowisko techniczne Kołobrzegu poparało deklaracją wykonania w całym społecznym dokumentacji na wszelkie roboty adaptacyjne.

Inicjatywę poparły władze miasta i Wojewódzki Konserwator Zabytków. Część funduszy przyniósł także Prezydium WRN. W taki sposób z inicjatywy środowiska, popartej przez władze terenowe powstanie klub, który będzie służył przede wszystkim miejscowej kadry, rozwijaniu działalności stowarzyszeń, a także licznie odwiedzającym Kołobrzeg, szczególnie w sezonie, inżynierom i technikom z całego kraju.

W obszernej podziemi ratusza mają być prowadzone różne zajęcia środowiskowe począwszy od szkolenia, a na działalności rozrywkowej skończywszy. Mają także znaleźć swoje kąski sekcje zainteresowań.

W dalszym ciągu trwają prace nad dokumentacją. Obej

projektu odwodnienia terenu aż do projektu mebli dostosowanych do charakteru pomieszczeń. Ale już w tym miesiącu ekipa Przedsiębiorstwa Konserwacji Zabytków, które będzie wykonawcą wszystkich robót, przystępuje do pracy.

Do końca bieżącego roku mają być wykonane wszystkie roboty adaptacyjne. Otwarcie klubu przewiduje się na inaugurację V Koszalińskich Dni Techniki.

Całość ma być wykonana kosztem 1.600 tys. zł. Udział kołobrzesckiego środowiska w urządzeniu własnego Klubu Technika będzie wcale niewielki, gdyż wyniesie około 200 tys. zł. Taką wartość będzie przedstawiała dokumentacja wykonana w czynnie społecznym przedstawicielu różnych stowarzyszeń. Z ramienia komisji koordynacji kół pracami kierują: mgr inż. Bronisław Magierski, jej przewodniczący, główny technolog KPBM, mgr inż. Marek Łodygowski, wiceprzewodniczący, kierownik pracowni terenowej „Miasopjektu” i mgr inż. Zenon Chyb — główny inżynier „Uzdrowiska”.

(wł.)

1) w ciągu całego roku:

a) w m. st. Warszawie, w m. Krakowie i m. Wrocławiu, b) w województwach: krakowskim, szczecińskim, wrocławskim i zielonogórskim.

2) od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca i od dnia 1 czerwca do dnia 30 września w województwach: katowickim, opolskim i rzeszowskim, 3) od dnia 1 czerwca do dnia 30 września: w innych miastach wyłączonych z województw i województwach nie wymienionych w pkt. 1 i 2.

§ 2. W razie korzystania w czasie podróży służbowej z noclegu w hotelu lub innym zakładzie hotelarskim, jka każdy nocleg przysługujący ryczałt w wysokości: 1) 70 zł w m. st. Warszawie, 2) 60 zł w miastach wojewódzkich, 3) 50 zł w miastach powiatowych, 4) 40 zł w innych miastach, 5) 35 zł w pozostałych miejscowościach. 2. Ryczałty wymienione w ust. 1 obowiązują w następujących okresach;

§ 1. 1. Pracownikowi, który w miejscowości stanowiącej cel podróży służbowej nie korzystał z noclegu w hotelu lub w innym zakładzie hotelarskim, jka każdy nocleg przysługujący ryczałt w wysokości: 1) 70 zł w m. st. Warszawie, 2) 60 zł w miastach wojewódzkich, 3) 50 zł w miastach powiatowych, 4) 40 zł w innych miastach, 5) 35 zł w pozostałych miejscowościach. 2. Ryczałty wymienione w ust. 1 obowiązują w następujących okresach;

— A. —:

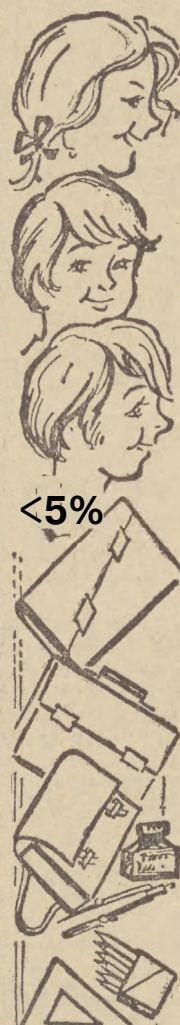
NA NOWY ROK SZKOLNY

— MHD Art. Przemysłowymi w SŁUPSKU

przygotował

WIELKI WYBÓR artykułów szkolnych,

które zakupić można w niżej podanych sklepach w SŁUPSKU i USTCE:

- 1. TKANINY**
 - sklep nr 9 Słupsk, ul. 9 Marca 7
 - sklep nr 25 Słupsk, ul. Wojska Polskiego *18
 - sklep nr 39 Słupsk, ul. 22 Lipca 27
 - Dom Towarowy Słupsk, plac Zwycięstwa 11
 - sklep nr 13 Ustka, ul. Marynarki Polskiej 48
- 2. ODZIEŻ**
 - sklep nr 1 Słupsk, ul. Wolności — Targowisko
 - Dom Towarowy Słupsk, plac Zwycięstwa 11
 - Dom Dziecka Słupsk, plac Armii Czerwonej 11
 - sklep nr 34 Ustka, ul. Marynarki Polskiej 70
- 3. GALANTERIA SKÓRZANA — ART. SPORTOWE**
 - Dom Towarowy Słupsk, plac Zwycięstwa 11
 - sklep nr 19 Słupsk, ul. Wojska Polskiego 4
 - sklep nr 13 Ustka, ul. Marynarki Polskiej 48
- 4. OBUWIE**
 - Dom Towarowy Słupsk, plac Zwycięstwa 11
 - Dom Dziecka Słupsk, plac Armii Czerwonej 11
 - Kiosk nr 2 Słupsk, ul. Wolności — Targowisko
- 5. ARTYKUŁY PAPIERNICZE I PRZEBORY SZKOLNE**
 - sklep nr 27 Słupsk, ul. Tuwima 8c
 - sklep nr 43 Słupsk, ul. Zawadzkiego
 - sklep nr 20 Słupsk, ul. Wojska Polskiego 44
 - sklep nr 35 Słupsk, ul. Mickiewicza 28
 - Dom Towarowy Słupsk, plac Zwycięstwa 11
 - sklep nr 31 Ustka, ul. Marynarki Polskiej 5

Do dokonania zakupów zaprasza dyrekcja.

ZAMIENIE mieszkanie trzypokojowe, o pow. 44 m kw. w Słupsku, nowe budownictwo na większe. Telefon 57-29. Gp-4390

mieszkania w Słupsku. Wiesław Osuch, Państwowa Szkoła Muzyczna, Słupsk, Tuwima 4, sekretariat. Gp-4378

PRZYJMIE pomoc do 3-letniego dziecka. Słupsk, telefon 84-10, po osiemnastej. Gp-4379

PRZYJMIE panienki na pokój. Koszalin, Sygietyńskiego 3/12. Gp-4371

SŁUSARZA spawacza do pracy natychmiast przyjmę. Słupsk, telefon 30-85. Gp-4374

POTRZEBNA pomoc do dziecka. Słupsk, Sobieskiego 9 m 77. Gp-4372

TELEWIZORY szybko bez dopłaty ekspresowej naprawiamy. Koszalin, tel. 66-20. Gp-4234-0

PRZYJMIE dwóch uczniów do przyuczenia w zawodzie elektroinstalatora. Wiadomość: Słupsk, ul. Generała Pankowa 18/2. Gp-4373

TELEWIZORY naprawiamy. Pluta i Terpiłowski. Koszalin, telefon 25-30. Gp-4306-0

POGOTOWIE gazowe telefon 54-22 lub 54-21 albo po godz. 22 nr 23-24. K-3504-0

PRZEDSIĘBIORSTWO OBROTU ZWIERZĘTAMI HODOWLANIAMI
w KOSZALINIE ul. Grunwaldzka 20, tel. 28-81
ogłasza SPĘDY na KONIE ROBOCZE
na m-c sierpień 1972

Miejscowość	Data	Godz.
Koszalin	28 VIII 72	13
Koło brzeg	28 VIII 72	10
Złotów	29 VIII 72	10
Bugno	29 VIII 72	13
Sławno	30 VIII 72	9
Słupsk	30 VIII 72	12

Konie winny być doprowadzone w kantarach i mojących postronkach oraz rozkute.
Za udowodnione pochodzenie jednostronne stosuje się dodatek 500 zł a za dwustronne — 1000 zł.
Klaczce o walorach hodowlanych na eksport za granicę zakupowane nie będą. K-3559

ZAKŁADY MIĘSNE W SŁUPSKU

ul. M. Buczka 18-19

ogłaszają **DODATKOWE ZAPISY**

do I klasy Zasadniczej Szkoły Zawodowej (doksztalającej dla młodzieży pracującej)

o specjalności **MASARZ**

Kandydaci winni posiadać **ukończone 15 lat oraz 8** klas szkoły podstawowej.

Do podania należy dołączyć:

- oryginał świadectwa ukończenia szkoły podstawowej
- metrykę urodzenia
- życiorys i 2 fotografie
- zaświadczenie o stanie majątkowym
- książeczkę zdrowia.

Przyjmujemy **kandydatów z terenu powiatu I miasta SŁUPSKA** oraz tych, którzy posiadają dogodny dojazd do Słupska.

EGZAMINY WSTĘPNE NIE OBOWIAZUJĄ.

Nauka w szkole trwa 2 lata.

Po ukończeniu praktycznej nauki zawodu i nauki w szkole, zakład zapewnia absolwentom stałą pracę w wyuczonym zawodzie. K-3557-0

NADLEŚNICTWO TRZEBIELINO ogłasza **PRZETARG** na wykonanie robót elektrycznych w miejscowości Osówka, pow. Miastko. W przetargu mogą brać udział przedsiębiorstwa prywatne, spółdzielcze i państwowe. **Oferty prosimy składać w terminie do 25 VIII 72 r. Termin wykonania robót do dnia 30 IX 72 r.** Zastrzega się prawo wyboru oferenta lub unieważnienia przetargu bez podania przyczyn. K-3553

BRYGADA REMONTOWO-BUDOWLANA przy PWGR WICEWO, p-ta Sadowa, pow. Białogard, **przyjmię do pracy 2 MAJSTRÓW BUDOWLANYCH** z kwalifikacjami i stażem pracy. **Mieszkanie rodzinne** zapewnione. Warunki płacy bardzo korzystne. K-3549

Jeszcze tylko cztery gry pozostały w „**KONKURSIE LETNIM**” Gry Liczbowej „**GRYF**”
Czeka na Ciebie samochód osobowy

wartburg
i wiele cennych nagród

3 złote to nie majątek a szczęście blisko! K-3562

WÓZEK głęboki nowoczesny — sprzedam. Słupsk, tel. 30-00. Gp-4585

OWCZARKA górskiego, sześciomiesięcznego — sprzedam. Koszalin, Wyspiańskiego 23/2. Gp-4381

SKODĘ spartak, w doskonałym stanie okazujecie sprzedam. Ogł. dać: godz. 8-15, LOK, Słupsk, Wita Stwosza 16. Gp-4388

WARTBURGA 312, po kapitalnym remoncie sprzedam. Słupsk, telefon 39-57, po szesnastej. Gp-4387

SPRZEDAM nowy komfortowy dom jednorodzinny. Kołobrzeg, ul. Radomska 17a, Maria Iwińska. G-4139

SYRENE 104 z radiem sprzedam lub zamienię na nowego trabanta. Cenę uzgodnimy. Dębica nr 17, pow. Człuchów. G-4399

MOSKWICZA 403 oraz syrenę 104 sprzedam. Złotów, ul. Sienkiewicza 3, od ul. Szpitalnej. G-4398

SPRZEDAM okazujecie samochód skodę octavię. Złotów, ul. Mickiewicza 14. G-4397-0

SPRZEDAM samochód warszawa typ 203. Dzwonić po godzinie 15, p-ta Drzonowo, telefon 72-25. G-4396

SAMOCHOŃ syrena 103, stan dobry — tanio sprzedam. Koszalin, Morska 73/1, po szesnastej. Gp-4395

TANIO sprzedam westfalkę węglową z piekarnikiem. Koszalin, Jasna 4/2. Gp-4290

POTRZEBNA pomoc do dziecka. Białogard, ul. Os. Chopina 14/13. G-4300

LEKARZ dermatolog — choroby skórne, weneryczne, kosmetyka lekarska. Koszalin, ul. 1 Maja 11, m 10, godz. 16-17.30. Roman Gorlach. Gp-4402-0

O TEJ PORY nie zdołano jeszcze zbadać dokładnie rozległych obszarów oceanicznych. Niemniej już uzyskane dane obalają całkowicie dawne mniemanie, że dno morskie jest jednostajną równiną. Wykazały, że krajobraz podmorski niewiele różni się od krajobrazu lądowego. Jest, podobnie jak on, bardzo urozmaicony. Są także łańcuchy górskie, wyżyny, wyniosłe szczyty, głębokie rowy, olbrzymie kaniony i potężne rzeki. O ty, nieznanym „szczytowi lądowym”, interesujących krajobrazach pisał w książce pt. „W krainie wiecznej nocy” Cecylia i Janusz Lewandowscy.

GDZIE KOŃCZY SIĘ LĄD?

Według oceanografów, prawdziwą granicą między morzem a lądem nie jest bynajmniej linia brzegowa. Ląd nie zagłębia się raptownie w wodzie, jakby był główną kolumną o pionowych ścianach albo szczytem wzniesienia się z wody góry o zboczach stromych pod wodą. Leży jakby na pewnego rodzaju platformie, która opada stosunkowo łagodnie do głębokości około 200 m. To przedłużenie właściwego lądu zwane platformą kontynentalną lub z angielską szelfem mogło być, jak przypuszczają oceanografowie, w pewnych okresach lądem wynurzającym się całkowicie na powierzchnię wody. Dziś jest to pas wód płytkich. Średnia głębokość wynosi około 130 m, z rzadka tylko sięga do 550 m. Dno szelfu opada powoli i dopiero w pewnej odległości od Unii brzegowej załamuje się gwałtownie i opada stromym zboczem zwanym stokiem kontynentalnym. I właśnie tę linię załamania się szelfu w stok kontynentalny uważa się za istotną granicę od dzielącą ląd od morza.

Platforma kontynentalna nie wszędzie jest jednakowo szeroka. Nasz Bałtyk, którego średnia głębokość wynosi zaledwie 55 m, choć miejscami dochodzi do 459 metrów, spoczywa całkowicie na szelfie, podobnie jak Morze Północne, gdy tymczasem w Morzu Śródziemnym czy Oceanie Spokojnym wybrzeże kończy się wąziutkim pasem platformy kontynentalnej. Najszersze szelfy okalają Arktykę i najgłębsze Antarktydę.

11 KILOMETRÓW W GŁĘBI!

Dno morskie jest tak samo wypukłe jak lądy, a najcięższe głębokości nie znajdują się bynajmniej z dala od wybrzeży. Wręcz przeciwnie, spotyka się je właśnie przede wszystkim wykryto największe czeluście oceaniczne, zwane rowami.

Mają one kształt litery „V”, a bywają tak głębokie, że w jednym z nich mogłyby się z łatwością pomieścić najwyższy szczyt górski naszej Ziemi, Mount Everest, wznoszący się 8848 m nad poziom morza i ze względu na swą niebotyczną wysokość zwany przez Tybe-

tańczyków Czomolungma, czyli Matka Gór. Co więcej, niektóre z tych rowów pogłębiają się coraz bardziej, co znów stanowi jedną z pasjonujących zagadek.

Dotychczas odkryto to oceanach 24 rowy. Aż 18 przebiega dno Oceanu Spokojnego, który jest nie tylko największym oceanem na naszej planecie, ale i najgłębszym. Jego dno w zachodniej części obniża się

miejscami do 9000 m. Największe czeluście tego oceanu nie znajdują się pośrodku, lecz w okolicach wybrzeży azjatyckich, równoległe do łańcuchów górskich na lądzie i rozsiadanych tu archipelagów wysp wulkanicznych.

W roku 1958 echosonda radzieckiego statku „Witiaz” znalazła w Rowie Marianańskim, najgłębszym ze wszystkich odkrytych, a przerywanym dno Pacyfiku między Wyspami Kurylewskimi a Marianańskimi, o głębokości 11.034 m. Trudno wręcz sobie wyobrazić podobną przepaść. Gdyby jakiś legendarny olbrzym-siłacz przenosił Czomolungmę na Ocean Spokojny i cisnął w największą przepaść Rowu Marianańskiego to nad wierzchołkiem „Matki Gm” falowałaby jeszcze przeszło 2-kilometrowa warstwa wody.

PODMORSKIE KANIONY

Platformę kontynentalną począwszy od głębokości 90 m przeryniają kaniony podwodne, tworząc coraz głębsze rozpadliny w dnie morskim. Niejeden z nich ma do 2000 m głębokości, a wiele góruje swymi rozmiarami nad słynnym na całym świecie Wielkim Kanionem w Górach Skalistych Ameryki Północnej, którego największa przepaść wynosi 1800 m.

Przed kilku laty amerykańska wyprawa oceanograficzna odkryła na Morzu Andamańskim — północnej części Oceanu Indyjskiego — między Wyspami Andamanami i Nikobarami nieznany dotąd kanion podmorski. Ma on około 900 km długości, a 400 km szerokości. Głębokość rozpadliny sięga do 5000 m.

Dotychczas nie udało się wytknąć pochodzenia podmorskich kanionów. Jedni sądzą, że wyłobily je rzeki w zamierzchłych epokach, gdy szelf był jeszcze lądem stałym. Inni tłumaczą ich powstanie ruchami tektonicznymi skorupy ziemskiej. Jeszcze inni przypuszczają, że łożyska te nadal lawiny mułu i piasku osuwające się gwałtownie po stokach

kontynentalnych, które mają na całej powierzchni Ziemi najbardziej urozmaiconą rzeźbę terenową. Te prawdziwe granice między lądem i morzem są potężnymi skarpami. Ich średnia wysokość wynosi około 3600 m, w niektórych miejscach sięga 9000 m. Tak znacznych różnic między podłożem a szczytami nie ma na najpotężniejszą łańcuch górski na lądzie.

TAJEMNICE PODWODNYCH GÓR

Chyba jedną z najbardziej pasjonujących zagadek oceanicznych są grzbie ty podmorskie, a pasjonują one uczonych dlatego, iż wielu z nich sądzi, że z chwilą, gdy uda się wyjaśnić pochodzenie grzbiatów podmorskich, rozwiąże się jednocześnie interesująca od dawna zagadka w jaki sposób powstały lądy i czy ongiś — przed paruset milionami lat — nie łączyły się one z sobą tworząc jeden olbrzymi kontynent.

Najdłuższy z dotychczas wykrytych podwodnych łańcuchów jest Grzbiet Środkowoatlantycki. Ciągnie się on od Islandii aż do wulkanicznych wysp w południowej części Oceanu Atlantyckiego, Tristan de Cunha, a więc na przestrzeni ponad 16.000 km. Biegnie lekko krzywizną, która w ogólnym zarysie przypomina literę „S”. Tu i ówdzie szczyty Grzbietu wyłaniają się z morskiej topieli i tworzą większe lub mniejsze wyspy. Takim szczytem Grzbietu Atlantyckiego jest rozle-

gła Islandia, mająca 103 000 km kw. Takimi szczytami są sterczące stromo z oceanu maleńkie wysepki w pobliżu równika znane pod nazwą Skół św. Pawła. Szczytem Grzbietu jest wulkaniczna wyspa Tristan da Cunha. Najwyższym i jednak szczytem tego wale jest wyspa Pico w grupie Azorów. Szczyt ten wznosi się ponad dno oceanu 8200 metrów. Jego wynurzona część — wyspa Pico — w najwyższym punkcie wznosi się 2400 m ponad poziom morza. Poza tymi nielicznymi szczytami przebiegają reszta szczytów Grzbietu Środkowoatlantyckiego kryjącej się przed naszymi oczami. Ich okazałość i potęgę możemy sobie jedynie wyobrazić dzięki ostatnim zdobyciom techniki: owym „elektronicznym oczom i uszom” — echosondzie i telewizji podwodnej — którymi zagłębiamy w głębie oceanów.

Wszystkie pomiary zdają się wskazywać, że Grzbiet Środkowoatlantycki jest tylko częścią, potężnego pasma górskiego biegnącego na obszarze ponad 60.000 km poprzez Morze Arktyczne, Atlantyk, Ocean Spokojny i Indyjski. Jakkolwiek na innych oceanach łańcuchy górskie nie osiągnęły irrupujących rozmiarów Grzbietu Środkowoatlantyckiego, to jednak i tu wyłaniają się gdzieś tam na powierzchni jako wyspy i wyspy. Łańcuchy te rozgałęziają się, otaczając kulę ziemską zawiłą siecią podwodnych grzbiatów górskich.

CO TO SĄ GUYOTY?

W roku 1940 wykryto na Oceanie Spokojnym między Hawajami a Marianami, w miejscu gdzie dno jest sto sunkowo gładkie, na głębokości około 1400 m grupę samotnych gór o płaskich, ściętych równo wierzchołkach. Nazwano je guyotami, na cześć szwajcarskiego geografa, Arnolda Guyota. Ale nadanie nazwy to jeszcze mało. Oceanografów intrygowało, skąd te przedziwne góry wzięły się na dnie oceanu. Czy były niegdyś wyspami, a potem dopiero zniknęły z powierzchni wody, gdy obniżyło się dno oceanu? Czy też są to wygasłe wulkany, które dawniej wznosiły się nad poziomem morza, a potem zostały ścięte przez falowanie?

I tej zagadki nie udało się do tej pory rozwiązać.

Wybrał rw

FISCHER — SPASSO

8,5 : 5,5

Czternasta partia meczu chowego między Spasskim i Fischerem zakończyła się remisem po 40 ruchach. Stał meczu 8,5:5,5 dla Fischer@*

DOBRE WYNIKI na olimpijskich przedbiegach

W Monachium odbył się międzynarodowy miting lekkoatletyczny, w którym startowało wielu czołowych zawodników świata — olimpijczyków. Podczas tych zawodów padło kilka bardzo dobrych wyników.

W jednej z najciekawszych konkurencji, biegu na 100 m mężczyzn pierwsze miejsce zajął Borzow (ZSRR) — 10,1 przed Jamajczykiem Millerem — 11,2 oraz Wucherem (NRF) — 10,4. Dwa pierwsze miejsca w pchnięciu kulą mężczyzn zajęli Amerykanie. Woods uzyskał 21,16, a Oldfield — 20,39. Najlepszy rezultat mitingu, a zarazem najlepszy tegoroczny wynik na świecie uzyskał w trójskoku Saniejew (ZSRR) — 17,25 m. Na drugim miejscu uplasował się Prudencio (Brazylia) 16,69.

Sporo konkurencji biegowych największe zainteresowanie skupiło się na biegu na 3 tys. m z przeszkodami, na starcie którego stanęło wiele utytułowanych światowych sław. Pierwsze trzy miejsca zajęli reprezentanci Kenii. Zwyciężył Jipcho — 8,27,1 przed Biwottertt — 8,30,7 oraz Keino — 8,32,7. Dobre wyniki padły też w biegu na 400 m. Zwyciężył NeW* (USA) — 45,4 przed Alj* (Kenia) — 45,6 oraz Aki* (Uganda) — 46,2.

60 samochodów odpadło z rajdu

We wtorek wieczorem podczas godzin trwania samodzielnego Rajdu Olimpijskiego konkurencji odpadło ok. 60 samochodów. Impreza się więc — tak jak przypuszczano — niezwykle trudna. Próba nawet dla najlepszego z trasy dosłownie „wyleciała” — dwa czołowi kierowcy (Glemser (NRF) i zwycięzca rajdu Londyn — Meksyk — Mikkola. Wieczorem ogłoszono klasyfikację rajdu po trzech dniach prób specjalnych. Na pierwszym miejscu duży się Warmbold (NRF) na BMW 2002 TI — 24.49,5. Przejazd Darniche (Francja) na Renault — 26,04,8. Miejsce polskie nie podano.

Ginter zwycięzcą kołobrzesckiego turnieju

30 zawodników z Warszawy, Łodzi, Szczecina, Wrocławia, Częstochowy i najlepsi z koszalińskiego okręgu stanęli na starcie IV Ogólnopolskiego Turnieju Tenisowego o Puchar i nagrody JKKFIT w Kołobrzegu. W singlu mężczyzn i kobiet (AZS W-wa) pokonał Pyszczyński (Meblos Słusko) — 6:4. Trzecie miejsce zajął Popczyński (Victoria Częstochowa). Turniej pocieszenia wygrał Cimochoński (Sparta Słusko).

Powiatowy „Złoty Kask”

Złotowski powiatowe eliminacje o „Złoty Kask” odbyły się w Łąkach z udziałem 20 zawodniczek i zawodników. Wśród pań zwyciężyła Dąbrowska z Łąki, wśród panów — Szumała również z

LZS Łąki. W zorganizowanym z tej okazji zlocie rowym uczestniczyło 30 rowerzystów. Odbyły się też zwole walki zapasnicze i konanie kadry LZS.

* W MECZACH o piłkarski Puchar Polski Warta przegrała z GKS Katowice 1:2, Odra Wrocław pokonała Jutrę Gdynia 1:0.

* HOKIEIści Torpeda Mińsk pokonali w Janowie miejscowy Naprzód 8:2.

* W SPOTKANIU o mistrzostwo I ligi żużlowej Włókniarz Częstochowa zwyciężył Kolejarz W-wa.

* PIŁKARSKA reprezentacja Kolumbii, która będzie uczestniczyć w turnieju olimpijskim, przebywa aktualnie w Grecji. W poniedziałek wieczorem kolumbijscy zmierzą się w Atenach z czołową I-ligową AEK ulegając jej 2:3 (1:1).

DOMINIQUE ARLY

J4ZBRODN8A PIO MONT BIANC

Tłum. Wanda Wąsowska

(32)

— Wielka szkoda, że nie mamy odcisków jego palców.
— I że zdażył on umknąć stąd bardzo daleko. Zabójstwo zostało dokonane już przeszło 12 godzin temu.

Jean-Pierre Martin jechał w kierunku Flumet. Nowe dochodzenie, związane z poprzednim, będzie prowadzone bez jego udziału. Raz jeszcze poczuł się pokrzywdzony. Zniknięcie pani Ramuz niczego nie wyjaśniało. Co do Waltera Sarone, to Martin wyrobił sobie własny pogląd. Według niego Sarone był osobnikiem prymitywnym, ulegającym swoim instynktom, niezdolnym do chłodnego wyrachowania. Nie potrafiłby on nadać zbrodni pozorów wypadku.

Dojeżdżając do wąskiej centralnej ulicy we Flumet, Martin zwinął biegu. W tym momencie wzrok jego padł na szylk jednego ze sklepów: „Regionalny handel winem, Vassart”.

Już gdzieś to widział! I nagły błysk pamięci: ciężarówka! Ciężarówka jadąca z Włoch, która zatrzymała się przy kabinie Inkasenta opłaty drogowej. To przecież jej kierowca powiedział, że na bocznym torze w tunelu stoi jakiś wóz. „Facet siedzący przy kierownicy chyba śpi”.

Na drzwiczkach ciężarówki widniał właśnie ten napis: „Regionalny handel winem...” Nie przesłuchano wówczas tego kierowcy, bowiem nie było jeszcze wiadomo, że w tunelu został popełniony mord. Ciężarówka zaraz odjechała. Czemu by nie spróbować teraz czegoś dowiedzieć?

Na skrzyżowaniu zobaczył znajomego policjanta regulującego wek. Ustawił wóz na najbliższym parkingu i wrócił do kolegi na głośno.

— Jak się masz, Martin! Już skończyłeś swój staż? Byłeś tam chyba jeszcze w dniu, kiedy popełniono zbrodnię?

Chwilę porozmawiali, po czym Jean-Pierre Martin powiedział kolidze o swoim zamiarze.

— Chcesz zobaczyć się z kierowcą, który was zaalarmował? Nic łatwiejszego. On jest tutaj. Opowiadał o tej historii. Od niego właśnie dowiedzieliśmy się o tym. Myślał, że ten facet w tunelu śpi! Chodź, zaprowadzę cię...

Weszli razem do piwnicy, w której ładowano na ciężarówkę towar.

— Michał! Ktoś chce z tobą mówić.

Kierowca z początku nie poznał Martina, widząc go w cywilnym ubraniu.

— Ach, tak, już sobie przypominam. Pan był wówczas w mundurze i na motocyklu.

Nie dał się prosić i na nowo zaczął swoją opowieść, którą pewnie powtarzał już wiele razy. Nie było w niej jednak nic nowego.

Ciekawe, że nikt przed panem nie zainteresował się tym stojącym na boku wozem.

— Przede mną... Zaraz, zaraz... Mogę panu powiedzieć kto jechał przez tunel parę minut przed mną. Robert, mój kumpel z Ugine, pracuje w transporcie żelaznym. Przywoził żelazno do Ivre, a potem wracał bez ładunku. Byliśmy razem w czasie kontroli, ale mnie zatrzymali celnicy, bo wiozłem z Włoch wino. Robert jechał do tunelu jakieś pięć minut przed mną.

— Gdzie mógłbyś go znaleźć?

— W Ugine. Daj panu adres jego firmy. Zastanie go pan tam. Wrócił dziś rano. Nazywa się Robert Mercier.

Odnaleźć drugiego kierowcę w Ugine nie było trudno. Z początku niewiele mógł sobie przypomnieć, gdyż tego dnia po południu pojechał do Marsylii, a nazajutrz nie miał czasu na czytanie gazet.

— Nie, nie widziałem tego faceta śpiącego przy kierownicy. Niech pan spróbuje przypomnieć sobie: wóz marki 3 CV... Mniej więcej na trzeciej części trasy.

— A wie pan, istotnie widziałem dwa samochody, stojące jeden za drugim... Zdaje mi się, że przy drzwiczkach drugiego stał jakiś mężczyzna.

— To bardzo ważne! Niech pan trochę wysili swoją pamięć.

— Wyglądało, że ten mężczyzna rozmawiał z kierowcą — 2 kierowcą wozu 3 CV. Tak, to mógł być 3 CV...

— Gdzie mógł się pan wtedy znajdować? Na trzecim kilometrze?

— Nie mogę tego dokładnie określić. Możliwe, że byłem niedaleko od wylotu tunelu. Bardzo możliwe... Jechałem nie daleko, potem trochę zwolniłem, aby nie wpaść jak bomba w kabinę inkasentów. A teraz niech mi pan powie, czy wobec tego...

— Wobec tego mogę panu powiedzieć, że człowiek, który koło wozu 3 CV, był mordercą. Czy nie pamięta pan choć w pobliżu, jak on wyglądał?

— Niestety, nie zauważyłem tego. Nie wiem też, jakiej był ten pierwszy wóz. Gdyby stał tylko jeden samochód, mógłbym się go kierowca potrzebować pomocy i bardziej bym go zainteresował. Ale były tam dwa wozy i zdawało mi się, że kierowcy spokojnie ze sobą rozmawiają.

— Takie odniósł pan wrażenie?

— Tak, ale to było wrażenie bardzo przelotne. — ! dodał: — Gdybym się wtedy domyślił...

— Mimo to pańskie zeznanie jest dla nas niezwykle ważne. Naprawdę? Czy policja będzie mnie przesłuchiwać?

— Oczywiście. Na podstawie tego, co usłyszałem, można puszcząć, że morderca stał swoją ofiarą.

— Czy to może coś zmienić?

— To może zmienić wszystko, fi.

Martinowi nasunęły się nowe wątpliwości. Czyżby należało dźić, że Walter Sarone już przedtem znał Berciera? Pomyślał o głupi. Ramuz mógł ich ze sobą skontaktować. Chyba Ida. Ida pani Ramuz. I jedno i drugie nie ma sensu.

Komisarz Grignon miałby rację, gdyby z miejsca odrzucił hipotezę. Opiera się ona jedynie na dość mętym zeznaniu fery, który z pewnością był zmęczony wielogodzinną jazdą, o za tym spieszył się, gdyż zbliżała się pora śniadania.

Rozdział 15

Bordler siedział samotnie w lokalu brygady policji w Albe. Toteż z radością powitał młodszego kolegę.

— Podobno wyróżniłeś się w Chamoni? Dowiedzieliśmy się o tym od adiutanta sekcji.

(Cd*)